

РЕШЕНИЕ

№ 332

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 17 април 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на деветнадесети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **КНАХД №114** по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **Регионална дирекция по горите (РДГ) – Кюстендил** против решение №446 от 03.01.2014 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №425 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №131 от 03.07.2013 г. на Директор на РДГ – Кюстендил, издадено срещу М.Т.А. ЕГН *****, с което за нарушение по чл. 213, ал. 1, предл. 4, т. 1 във вр. с чл. 266, ал. 1, предл. 4 от Закона за горите (ЗГ) и нарушение по чл. 213, ал. 1, предл. 4, т. 2 във вр. с чл. 266, ал. 1, предл. 4 от ЗГ, съответно са наложени административни наказания “глоба” в размер на 140 (сто и четиридесет) лв. и 135 (сто тридесет и пет) лв., както и на основание чл. 273, ал. 1, предл. 2 от ЗГ е постановено отнемане в полза на държавата на вещите, предмет на нарушението – 2.50 пр. куб.м. дърва за огрев (дъб) и на основание чл. 273, ал. 1, предл. 1 от ЗГ е постановено отнемане в полза на държавата на вещите, послужили за извършване на нарушението: автомобил “Мерцедес” 601Д, товарен, фургон.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в нарушение на процесуалния и материален закон, както и че решението е постановено при пълна липса на мотиви – касационни основания за отмяна в смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 на ЗАНН. Пледира за липса или несъщественост на установените от първата съдебна инстанция пороци на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание, както и заявява, че в обжалваното решение въобще липса обсъждане относно постановеното от наказващия орган отнемане в полза на държавата на вещите предмет на нарушението и вещите, послужили за неговото извършване. По съществото на спора жалбоподателят сочи, че районният съд не е обсъдил събраните в хода на производството доказателства. От касационния съд се иска да отмени обжалваното решение и да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление изцяло. Пред съда жалбоподателят се представлява ю.к. А., която заявява че жалбата се поддържа.

Ответникът по жалбата – М.Т.А. пред съда не се явява. Представлява се от адв. П., който възразява срещу жалбата и моли решението на Районен съд – Радомир да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че решението на Районен съд – Радомир е незаконосъобразно, поради липса на допуснати в производството по налагане на административно наказание процесуални нарушения. Предлага обжалваният съдебен акт да бъде отменен.

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в 14-дневния преклузивен срок, от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира касационната жалба неоснователна.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешките на съда при прилагане на закона. Извършвайки проверка в този смисъл на съдебния акт настоящият касационен състав намира, че районният съд неправилно е приел, че процесното нарушение покрива признаците за маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не следва да бъде административно наказано.

По делото от фактическа страна, районният съд е приел, **съгласно отразеното в акта**, че на 13.05.2013 г. със съставяне на акт за нарушение срещу настоящия ответник е образувано административнонаказателно производство за това, че на 13.05.2013 г. в 17:30 часа на територията на ТП ДГС – Земен на разклона за с. Елов дол – Ковачевци – Долна Секирна, на асфалтовия път, за проверка от контролни органи на РДГ – Кюстендил, е спрял товарен автомобил “Мерцедес”, управляван от М.А.. Установено било, че с автомобила А. транспортира дърва за огрев (дъб) без да притежава превозен документ и без дървата да са маркирани с контролна горска марка, съответно производствена марка. Дървесината била оценена количествено и като вид на 2 куб. м и половина дъбови дърва. Въз основа на съставения акт за нарушение е издадено процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд, при извършваната проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото е приел от правна страна, че в хода на същото, касателно актовете, обективирали го, е допуснато съществено процесуално нарушение, състоящо се в посочване в акта на предложение 4 (четвърто) на чл. 213, ал. 1 от ЗГ, което касаело разтоварване, каквото действие, проверяващите не били установили да е извършвано и за каквото нарушение на А. не било предявявано административнонаказателно обвинение. Това несъответствие районният съд е окачествил като съществено ограничило правото на защита на посоченото за нарушител лице и посочил като самостоятелно основание за отмяна на процесното наказателно постановление, като е отказал да се произнесе по съществото на спора.

Административен съд – Перник счита решението на първата съдебна инстанция за валидно и допустимо, но неправилно.

Единственият посочен мотив за отмяна на наказателното постановление касационният съд не приема за основан, както в закона, така и на изискването за абсолютна същественост на процесуален порок, такава, че да може същият да служи като самостоятелно основание за отмяна на постановен правораздавателен акт. Административният съд няма да се задълбочава в граматически съждения относно характера на понятието “предложение”, но предвид начина на изброяване в посочената за нарушена законова норма смята, че в текста са посочени изчерпателно шест обикновени, физически действия - и неизчерпателно една сделка, която по своята същност е волеизявление – юридическо действие, насочено към пораждане, изменение, прехвърляне или прекратяване на субективни граждански права и задължения, а като вид - разпоредителна, имаща за цел отчуждаване или силно обременяване на едно право то следва, че предложение (част) първо/а на посоченото изречение на ал. 1 на чл. 213 от ЗГ е конкретно посоченото юридическо действие, а предложение (част) втора/а на изречението са всички познати на правната теория сделки на разпореждане освен споменатата покупко-продажба. Следователно при наличие на покупко-продажбата, като вид сделка на разпореждане, следва да се посочи предл. 1 на изречението, а при наличие на друг вид разпоредителна сделка – предл. 2 –ро (част 2-ра) на посочената

законова норма. Оттук продължаването на „броенето“, потвърждава относимостта на посоченото от АНО предл. 4 от ал. 1 на чл. 213 от ЗГ.

Въпреки горното, касационният съд смята, че дори и да беше правилно тълкуването на районния съд относно систематичното място в изречението на посоченото в акта и НП предл. 4 на чл. 213, ал. 1 на ЗГ, то порокът не се явява съществен така, че да е ограничил правото на защита на посоченото за нарушител лице, като се имат предвид доводите му по същество на предявеното му административнонаказателно обвинение, в които А. не е ангажирал защитна теза относно извършвано разтоварване в момента на проверката.

Предвид горните изводи касационният съд намира, че Районен съд – Радомир, като отменил процесното НП на посоченото основание, е приложил неправилно закона и така е постановил решение, което следва да бъде отменено и доколкото съдът не се е произнесъл по съществото на спора, с което страните са лишени от първа инстанция по същество, при липса на съществени установявания по фактите и невъзможност последните да бъдат установени само посредством писмените доказателства, допустими пред касационния съд, поради забраната за фактически установявания, се налага връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Радомир. При новото гледане на делото съдът следва да събере всички относими и необходими доказателства във връзка с фактите и обстоятелствата около съдебния спор, след което да мотивира изводите си относно това извършено ли е нарушение, деянието съставомерно по посочените разпоредби на ЗГ ли е, от посоченото за нарушител лице ли е извършено, и виновно ли е осъществено същото, както и да прецени законосъобразността на постановеното от административнонаказващия орган отнемане в полза на държавата на вещите, предмет на нарушението и вещите, послужили за извършване на нарушението, като в последния случай и прецени наличие на предпоставки за приложение на чл. 20, ал. 4 на ЗАНН, поради липса на изключение предвидено в ЗГ.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №446 от 03.01.2014 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №425 по описа на съда за 2013 г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Радомир при съобразяване с указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/
/п/